

ΛΕΚΤΙΟ XLV - ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΝΑΠΤΕΡΩΝΕΙ ΤΟ ΗΘΙΚΟ ΤΩΝ
ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΩΝ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Άσκηση Ι.

Να αναγνωριστούν οι βουλευτικές προτάσεις του κειμένου (εξάρτηση, εισαγωγή, εκφορά, ακολουθία).

Λύση

ut ad Ciceronem epistulam deferat: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση, που λειτουργεί ως άμεσο αντικείμενο στο ρήμα *persuadet* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*deferat*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*persuadet*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

ne, intercepta epistula, nostra consilia ab hostibus cognoscantur: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο στα ρήματα *curat* και *providet*. Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο *ne*, γιατί είναι αρνητική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*cognoscantur*), γιατί εξαρτάται από ρήματα αρκτικού χρόνου (*curat* και *providet*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

ut, [...], epistulam ad amentum tragulae adliget: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *monet* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*adliget*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*monet*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Et (ut) intra castra abiciat: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλευτική πρόταση, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *monet* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλευτικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*abiciat*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*monet*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός

της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

ut tragulam mitteret: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως αντικείμενο στο ρήμα *constituit* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού (*mitteret*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*constituit*) και αναφέρεται στο παρελθόν. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

ut salutem sperent: δευτερεύουσα ουσιαστική βουλητική πρόταση, που λειτουργεί ως έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα *adhortatur* της προηγούμενης κύριας πρότασης. Εισάγεται με τον βουλητικό σύνδεσμο *ut*, γιατί είναι καταφατική, και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της είναι απλώς επιθυμητό. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*sperent*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*adhortatur*) και αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει ιδιόμορφη ακολουθία χρόνων, γιατί η βούληση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μυαλό του ομιλητή (συγχρονισμός της κύριας με τη δευτερεύουσα πρόταση) και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της.

Σημ: Οι ιστορικοί ενεστώτες του κειμένου (*persuadet*, *curat et providet*, *monet*, *adhortatur*) από τους οποίους εξαρτώνται οι βουλητικές προτάσεις, θα μπορούσαν να λειτουργήσουν και ως ιστορικοί χρόνοι επηρεάζοντας ανάλογα τον χρόνο των ρημάτων των βουλητικών προτάσεων.

Άσκηση II.

Ποιες από τις παρακάτω προτάσεις είναι τελικές και ποιες βουλητικές;

Id exemplum sutorem incitavit, ut corvum doceret (μάθ. XXIX)

Senatum coegerat, ut C. Marius hostis iudicaretur (μάθ. XL)

Tace, ut consequaris, quod vis (μάθ. XLI)

Λύση

Id exemplum sutorem incitavit, ut corvum doceret (μάθ. XXIX): **βουλητική πρόταση**

Senatum coegerat, ut C. Marius hostis iudicaretur (μάθ. XL): **τελική πρόταση**

Tace, ut consequaris, quod vis (μάθ. XLI): **τελική πρόταση**

Άσκηση III.

Να μετατραπούν οι παρακάτω κύριες προτάσεις σε βουλητικές εξαρτώμενες από το ρήμα που είναι μέσα σε παρένθεση. Προσοχή στην ακολουθία των χρόνων!

1. **Epistulam conscriptam Graecis litteris mittit (Caesar constituit πρκ.)**
2. **Coriolanus ab urbe castra movit (Mater persuadet + δοτ.)**
3. **Coriolanus ab urbe castra movit (Mater oravit)**
4. **Cavete periculum! (Moneo vos)**
5. **Fiduciam deponite! (Hortor vos)**
6. **Opibus urbis nolite confidere! (Moneo vos)**
7. **Noli Romam oppugnare! (Moneo te)**

Σημ. Για την προσταγή και την απαγόρευση βλ. το μάθ. XXV· βλ. επίσης το μάθ. XLVIII Π2Β.

Λύση

1. Caesar constituit **ut epistulam conscriptam Graecis litteris mitteret.**
2. Mater Coriolano persuadet **ut ab urbe castra moveat ή moveret.** (→ γιατί το persuadet είναι ιστορικός ενεστώτας)
3. Mater Coriolanum oravit **ut ab urbe castra moveret.**
4. Moneo vos **ut periculum caveatis.**
5. Hortor vos **ut fiduciam deponatis.**
6. Moneo vos **ne opibus urbis confidatis.**
7. Moneo te **ne Romam oppugnes.**

Άσκηση IV.

cognoscantur: να γίνει χρονική αντικατάσταση.

quodam milite: να κλιθούν μαζί στον ενικό.

Λύση

Χρονική αντικατάσταση	
Ενεστώτας	cognoscantur
Παρατατικός	cognoscerentur
Μέλλοντας	—
Παρακείμενος	cognita sint
Υπερσυντέλικος	cognita essent
Συντελεσμένος Μέλλοντας	—

Ενικός αριθμός	
Ονομαστική	quidam miles
Γενική	cuiusdam militis
Δοτική	cuidam militi
Αιτιατική	quendam militem
Κλητική	-(miles)
Αφαιρετική	quodam milite

Άσκηση V.

Να μεταφραστούν στα λατινικά οι προτάσεις:

Σε παρακαλώ (oro) να έρθεις.

Σε παρακάλεσα να μην έρθεις.

Λύση

Oro te ut venias.

Oravi te ne venires.

ΠΡΟΣΘΕΤΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ

Άσκηση Ι.

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται (να ληφθεί υπ' όψιν το υποκείμενο, όπου κρίνεται απαραίτητο):

- i. **gerantur**: το β' πληθυντικό υποτακτικής παρατατικού στην ίδια φωνή
- ii. **persuadet**: το γ' πληθυντικό οριστικής συντελεσμένου μέλλοντα στην ίδια φωνή
- iii. **deferat**: το β' ενικό προστακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή
- iv. **providet**: η αφαιρετική του σουπίνου
- v. **cognoscantur**: το απαρέμφατο μέλλοντα στην ίδια φωνή
- vi. **mittit**: το α' πληθυντικό υποτακτικής υπερσυντελικού στην ίδια φωνή
- vii. **adire**: η ονομαστική και γενική ενικού της μετοχής ενεστώτα
- viii. **abiciat**: το β' ενικό προστακτικής ενεστώτα στην ίδια φωνή
- ix. **conspicitur**: το β' ενικό οριστικής μέλλοντα στην ίδια φωνή
- x. **adhortatur**: το απαρέμφατο μέλλοντα

Λύση

- i. **gerantur**: gereremini
- ii. **persuadet**: persuaserint
- iii. **deferat**: defer
- iv. **providet**: provisu
- v. **cognoscantur**: cognitum iri
- vi. **mittit**: misissemus
- vii. **adire**: adiens, adeuntis
- viii. **abiciat**: abice
- ix. **conspicitur**: conspicietis
- x. **adhortatur**: adhortaturum esse

Άσκηση II.

Να γραφούν οι τύποι που ζητούνται:

- i. **equitibus Gallis**: η ονομαστική ενικού
- ii. **hostibus**: η γενική πληθυντικού
- iii. **epistulam conscriptam**: αφαιρετική πληθυντικού
- iv. **Graecis litteris**: η γενική πληθυντικού
- v. **legionibus**: η δοτική ενικού
- vi. **casu**: η αιτιατική πληθυντικού
- vii. **turrim**: η αφαιρετική ενικού και η γενική πληθυντικού
- viii. **tertio die**: η αιτιατική ενικού
- ix. **milite**: η ονομαστική ενικού
- x. **salutem**: η γενική ενικού

Λύση

- i. equitibus Gallis: **eques Gallus**
- ii. hostibus: **hostium**
- iii. epistulam conscriptam: **epistulis conscriptis**
- iv. Graecis litteris: **Graecarum litterarum**
- v. legionibus: **legioni**
- vi. casu: **casus**
- vii. turrim: **turri, turrium**
- viii. tertio die: **tertium diem**
- ix. milite: **miles**
- x. salutem: **salutis**

Άσκηση III.

Να αναγνωριστούν οι αντωνυμίες του κειμένου και να μεταφερθούν στον άλλο αριθμό διατηρώντας την πτώση και το γένος.

Λύση

- i. quae: quid (ερωτηματική ουσιαστική αντωνυμία)
- ii. quanto: quantis (ερωτηματική αντωνυμία)
- iii. cuidam: quibusdam (αόριστη ουσιαστική αντωνυμία)
- iv. nostra: nostrum (κτητική αντωνυμία)
- v. quam: quas (αναφορική αντωνυμία)
- vi. se: se (προσωπική αντωνυμία)
- vii. haec: hae (δεικτική αντωνυμία)
- viii. quodam: quibusdam (αόριστη επιθετική αντωνυμία)
- ix. ille: illi (δεικτική αντωνυμία)

Άσκηση IV.

celeriter: Να δοθούν τα παραθετικά του επιρρήματος και οι τρεις βαθμοί του επιθέτου (στην ονομαστική ενικού και των τριών γενών).

Λύση

Θ.Β. celeriter (επίρρημα): Σ.Β. celerius, Υ.Β. celerrime

Επίθετο:

Θ.Β. celer, celeris, celere

Σ.Β. celerior, celerior, celerius

Υ.Β. celerrimus, celerrima, celerrimum

Άσκηση V.

Να αναγνωριστούν συντακτικά οι παρακάτω όροι του κειμένου: **cuidam, ex equitibus, ab hostibus, litteris, legatum, tragulae, se, veritus, die, militesque.**

Λύση

cuidam	: έμμεσο αντικείμενο του ρήματος <i>persuasit</i> σε δοτική
ex equitibus	: εμπρόθετος προσδιορισμός του διαιρεμένου όλου στο <i>cuidam</i>
ab hostibus	: εμπρόθετος προσδιορισμός του ποιητικού αιτίου στο <i>cognoscantur</i>
litteris	: αφαιρετική οργανική του μέσου (τρόπου) στη μετοχή <i>conscriptam</i>
legatum	: άμεσο αντικείμενο στο <i>monet</i>
tragulae	: γενική κτητική στο <i>amentum</i>
se	: υποκείμενο απαρεμφάτου <i>adfore</i> (ταυτοπροσωπία-λατινισμός ειδικού απαρεμφάτου)
veritus	: επιρρηματική αιτιολογική μετοχή, συνημμένη στο υποκείμενο του ρήματος, <i>Gallus</i> , δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν
die	: αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο <i>post</i>
milites(que)	: άμεσο αντικείμενο του ρήματος <i>adhortatur</i>

Άσκηση VI.

«**quae apud Ciceronem gerantur**», «**si adire non possit**»: να αναγνωριστούν οι δευτερεύουσες προτάσεις (είδος, συντακτικός ρόλος, εισαγωγή, εκφορά, ακολουθία).

Λύση

quae apud Ciceronem gerantur: δευτερεύουσα ουσιαστική πλάγια ερωτηματική πρόταση, μερικής αγνοίας, που λειτουργεί ως αντικείμενο του ρήματος *cognoscit*. Εισάγεται με την ερωτηματική αντωνυμία *quae* και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί θεωρείται ότι η εξάρτηση δίνει υποκειμενική χροιά στο περιεχόμενο της δευτερεύουσας πρότασης. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα (*gerantur*), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρόνου (*cognoscit*) και δηλώνεται το σύγχρονο στο παρόν.

si adire non possit: δευτερεύουσα επιρρηματική υποθετική πρόταση. Εισάγεται με τον υποθετικό σύνδεσμο *si*, γιατί είναι καταφατική. Με εξάρτηση από το *monet* σχηματίζεται εξαρτημένος υποθετικός λόγος της ανοικτής υπόθεσης (1ο είδος) στο μέλλον. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση έχουμε υποτακτική ενεστώτα (*possit*) και στην απόδοση τις δύο βουλητικές προτάσεις (*ut ... adliget* και *(ut) ... abiciat*).

Άσκηση VII.

Να σημειώσετε Χ στο σωστό ή το λάθος επιβεβαιώνοντας ή απορρίπτοντας το περιεχόμενο των παρακάτω προτάσεων:

	Σωστό	Λάθος
a. Η γενική του quanto είναι quantius	☐	☐
b. Το απαρέμφατο ενεστώτα παθητικής φωνής του deferat είναι deferi	☐	☐
c. Το β' πληθυντικό παθητικού μέλλοντα του intercepta είναι interciperis	☐	☐
d. Η γενική γερουνδίου του adire είναι adeundi	☐	☐
e. Η αιτιατική πληθυντικού του amentum είναι amentos	☐	☐
f. Το constituit είναι γ' ενικό οριστικής ενεστώτα	☐	☐
g. Η γενική πληθυντικού του haec στο ίδιο γένος είναι harum	☐	☐
h. Η ίδια πτώση του quae στον ενικό είναι quid	☐	☐
i. Το απαρέμφατο μέλλοντα του adhortatur είναι adhortatum iri	☐	☐

Λύση

- a. Λ
- b. Λ
- c. Σ
- d. Σ
- e. Λ
- f. Λ
- g. Σ
- h. Σ
- i. Λ

Άσκηση VIII.

Να διαγράψετε στις παρακάτω προτάσεις το σκέλος που περιέχει λάθος.

- α) Η πρόταση quae ...gerantur είναι αναφορική ή πλάγια ερωτηματική
- β) Η πρόταση ut ad Ciceronem ...deferat είναι βουλευτική ή τελική
- γ) Το post είναι επίρρημα ή πρόθεση;
- δ) Το equitibus είναι εμπρόθετος της απομάκρυνσης ή του διαιρεμένου όλου;
- ε) Το milites είναι άμεσο ή έμμεσο αντικείμενο;

Λύση

- α) αναφορική
- β) τελική
- γ) πρόθεση
- δ) της απομάκρυνσης
- ε) έμμεσο

Άσκηση IX.

Curat et providet ne, interceptā epistolā, nostra consilia ab hostibus cognoscantur.:

Να μεταφέρετε όλους τους κλιτούς τύπους της περιόδου στον αντίστοιχο τύπο του άλλου αριθμού.

Λύση

Curant et provident ne, interceptis epistulis, nostrum consilium ab hoste cognoscatur.

Άσκηση Χ.

Cognoscantur, adhaesit, veritus: να γράψετε τους ονοματικούς τύπους των ρημάτων στη φωνή που βρίσκονται. Να λάβετε υπ' όψιν σας τον αριθμό και το γένος του υποκειμένου (στο σουπίνο και το γερούνδιο να γράψετε μόνο την αφαιρετική).

Λύση

	ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΑ	ΜΕΤΟΧΕΣ
ΕΝΕΣΤ.	cognosci, adhaerescere, vereri	__, adhaerescens, verens
ΜΕΛΛ.	cognitum iri, adhaesuram esse, veritum esse	__, adhaesura, veriturus
ΠΑΡΑΚ.	cognita esse, adhaesisse, veritum esse	cognita, __, veritus
ΣΥΝΤ. Μ.	cognita fore, __, veritum fore	

ΣΟΥΠΙΝΟ	__, adhaesu, veritu
ΓΕΡΟΥΝΔΙΟ	__, adhaerescendo, verendo
ΓΕΡΟΥΝΔΙΑΚΟ	cognoscenda, __, verendus

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΟΥΣ

Άσκηση Ι.

intercepta epistula / epistulam conscriptam: Να αναγνωριστούν οι μετοχές και να αναλυθούν στις αντίστοιχες δευτερεύουσες προτάσεις.

Λύση

intercepta epistula: επιρρηματική υποθετική μετοχή, αφαιρετική απόλυτη που δηλώνει το προτερόχρονο στο μέλλον (epistula: υποκείμενο της μετοχής intercepta).

Πρόκειται για λανθάνοντα εξαρτημένο υποθετικό λόγο που αναλύεται ως εξής:

Υπόθεση: si epistula intercepta sit

Απόδοση: ne nostra consilia ab hostibus cognoscantur.

epistulam conscriptam: επιθετική μετοχή που λειτουργεί ως επιθετικός προσδιορισμός στο epistulam στο οποίο είναι συνημμένη. Δηλώνει το προτερόχρονο στο παρόν.

Ανάλυση: epistulam, quae conscripta est.

Άσκηση II.

ne [...] nostra consilia ab hostibus cognoscantur:

Haec tertio post die a quodam milite conspicitur et ad Ciceronem defertur:

Στις παραπάνω προτάσεις να μετατραπεί η παθητική σύνταξη σε ενεργητική.

Λύση

Ne hostes [...] nostra consilia cognoscant.

Hanc tertio post die quidam miles conspicit et ad Ciceronem defert

Άσκηση III.

Quam ob rem Caesar epistulam conscriptam Graecis litteris mittit.

Ille epistulam perlegit:

Στις παραπάνω προτάσεις να μετατραπεί η παθητική σύνταξη σε ενεργητική.

Λύση

Quam ob rem a Caesare epistula conscripta Graecis litteris mittitur.

Ab illo epistula perlegitur

Άσκηση IV.

a) ex equitibus Gallis

b) tertio post die

c) Quam ob rem

Να αποδώσετε τις παραπάνω εκφράσεις με ισοδύναμες συντάξεις

Λύση

a) equitum Gallorum

b) post tertium diem

c) Quam propter rem, Quam per rem, Qua re

Άσκηση V.

Caesar dicit se cum legionibus celeriter adfore

Να ξαναγράψετε την πρόταση χρησιμοποιώντας τον παθητικό τύπο του ρήματος dicit σε προσωπική σύνταξη

Λύση

Caesar dicitur cum legionibus celeriter adfore (εξάρτηση του ειδικού απαρεμφάτου από παθητικό λεκτικό ρήμα σε προσωπική σύνταξη-άρση λατινισμού, ταυτοπροσωπία)

Άσκηση VI.

Να αναλύσετε τη μετοχή veritus με όλους του δυνατούς τρόπους:

Λύση

quod Gallus veritus erat (est)(αντικειμενική αιτιολογία)

quod Gallus veritus esset (υποκειμενική αιτιολογία)

cum Gallus veritus esset (ως αποτέλεσμα εσωτερικής λογικής διεργασίας)

Άσκηση VII.

Caesar ex captivis cognoscit quae apud Ciceronem gerantur quantoque in periculo res sit.

Ille epistulam perlegit militesque adhortatur ut salutem sperent.

Να ξαναγράψετε τις περιόδους αφού μεταφέρετε τα ρήματα των κύριων προτάσεων στον παρακείμενο.

Λύση

Caesar ex captivis cognovit quae apud Ciceronem gererentur quantoque in periculo res esset.

Ille epistulam perlēgit militesque adhortatus est ut salutem sperarent.

Άσκηση VIII.

Ille epistulam perlegit militesque adhortatur.

Να συμπυκθούν οι δυο προτάσεις σε μια, αφού τραπεί η πρώτη σε μετοχή που να δηλώνει πράξη προγενέστερη του ρήματος της δεύτερης.

Λύση

Ille epistolā perlectā milites adhortatur.

Άσκηση ΙΧ.

Να εντοπίσετε όλους του προσδιορισμούς του αιτίου που υπάρχουν στο κείμενο

Λύση

- α) ob rem
- β) ab hostibus
- γ) veritus
- δ) a milite

Άσκηση Χ.

Να χαρακτηρίσετε το είδος των παρακάτω προτάσεων που εισάγονται με το ut

ut puer magistrum (honorat)

Ut corpora nostra sine mente (non stant)

ut arbitrantur

ut dicis

ut corvum doceret parem salutationem

ut omnes pugna abstinerent

ut singularis proelii eventu cernatur

ut praedones animadverterunt

ut eo uteretur

ut sibi paulisper loco cederet

ut primum exsulem deinde hostem te viderem

ut fit plerumque

ut ad Ciceronem epistulam deferat

ut epistulam ad amentum tragulae adliget

(ut) intra castra abiciat

ut tragulam mitteret.

ut salutem sperent

Λύση

ut puer magistrum (honorat) [5]: απλή παραβολική

Ut corpora nostra sine mente (non stant)[6]:απλή παραβολική

ut arbitrantur [15]:απλή παραβολική

ut dicis [27]:απλή παραβολική

ut corvum doceret parem salutationem [29]: βουλητική

ut omnes pugna abstinerent [31]: βουλητική

ut singularis proelii eventu cernatur [31]: τελική

ut praedones animadverterunt [34]: χρονική

ut eo uteretur [36]: τελική

ut sibi paulisper loco cederet [38]: βουλευτική

ut primum exsulem deinde hostem te viderem [43]: συμπερασματική

ut fit plerumque [44]: απλή παραβολική

ut ad Ciceronem epistulam deferat [45]: βουλευτική

ut epistulam ad amentum tragulae adliget [45]: βουλευτική

(ut) intra castra abiciat [45]: βουλευτική

ut tragulam mitteret [45]: βουλευτική

ut salutem sperent [45]: βουλευτική

Άσκηση XI.

constituit: να αναγνωρίσετε τον χρόνο του ρήματος και να δικαιολογήσετε την απάντησή σας.

Λύση

Είναι παρακείμενος (ιστορικός χρόνος). Γι αυτό και η βουλητική πρόταση που εξαρτάται από το ρήμα εκφέρεται με υποτακτική παρατατικού. Εάν ήταν ενεστώτας (αρκτικός χρόνος), η βουλητική πρόταση θα έπρεπε να εκφέρεται με υποτακτική ενεστώτα.

Ημερομηνία τροποποίησης: 09/07/2018